

Rusya'nın Ukrayna'yı İşgali Altıncı Ayında: Barış hareketinin görevi hala acilliğini sürdürüyor

Rusya'nın Ukrayna'yı işgalinden bu yana altı ay geçti. Bu eylem, bugün de, başladığı günden kadar haksız görünüyor.

Dahası, bugün Rusya'nın kendi bakış açısından da büyük bir yanlış değerlendirme olarak görünüyor.

NATO, taze bir misyon anlayışıyla, İsveç ve Finlandiya gibi yeni üyelerle güçlendirildi.

Ukrayna'nın kendisi emperyalist askeri-politik yapılara entegre edildi ve Batılı güçler tarafından tepeden tırnağa silahlandırıldı. Ukrayna'nın tarafsızlığı ve NATO üyesi olmayışı artık formaliteden başka bir şey değil ve pratikte Washington tarafından kontrol edildiğini gizliyor.

Bir zamanlar Ukrayna içinde var olan güçlü Rus yanlısı duygu, Rusların ya da Rusça konuşanların yaşadığı birçok kent ve mahallenin her iki tarafın askeri eylemleri sonucunda enkaz ve harabeye dönüşmesiyle birlikte, ancak iyice zayıflamış olabilir.

Savaşın daha geniş çaplı sonuçları, özellikle küresel ekonomik kargaşa açısından kritik önem taşımayı sürdürüyor. Bunda hem Rusya'nın işgal eylemi, hem de Batı'nın yaptırımları rol oynadı.

Durum, askeri olarak bir çıkmaza dönüşmekte gibi görünüyor. Ukrayna, Herson'u saldırıya geçeceğinden çok söz ediyor ama, ortada bunun gerçekleştiğinin ya da gerçekleşeceğinin fazlaca bir işareti rastlanmıyor.

Rusya, Donbas'ın kontrolünü eline geçirme taahhüdünü sürdürmekle birlikte, halihazırda işgal etmiş olduğu arazilerin dışında bir ilerleme kaydetmiyor.

Bu ortamda, olayların tırmanma riski alarm verici olmayı sürdürüyor. Özellikle de, son altı ay içinde, nükleer silahların kullanılmasına dair konuşmaların normalden sayılmaya başlaması, endişe veriyor. Bu, liberal medyadaki bazı koltuk silahşörlerinin hesaba katmaya hazır göründükleri bir risktir.

Bu, eşgüdümlü olarak sorunun barışçıl çözümüne yönelme anı olmalıdır. Ancak, bu yönde herhangi bir hamle yok.

Rusya'nın Birleşmiş Milletler Büyükelçisi müzakere olasılığını zayıf gördü. Gerçekten de, Vladimir Putin'in savaşı hangi koşullarda sona erdirmeyi düşüneceği belirsizliğini koruyor.

Aynı şekilde, Ukrayna hükümeti de Kırım'ın yeniden fethi söylemini tırmandırıyor. Volodimir Zelenski'nin Washington ve Londra'daki hamileri, her halükarda, uzun süreli bir çatışmanın Rusya'yı zayıflatacağını umarak herhangi bir müzakereyi engellemeye kararlılar.

Zelenski ise, Ukraynalı işçilerin çoğunun en temel sendikal haklarını yatsıyan bir yasayı imzalamaya zaman buldu. Britanya işçi hareketinin, Rusya'nın işgaline yönelik eleştiriden geri kalmamakla birlikte, Britanya hükümetinin desteklediği bu çürümüş neo-liberal rejime daha yakından göz atmasının zamanı geldi.

Günün atraksiyonu olan Muhafazakar Parti (Tories) liderlik yarışmasının soruna sağduyulu bir çözüme yönelme ümidi yok. Yarışmanın muhtemel galibi Liz Truss, dışişleri bakanı

olarak düşüncesiz bir şekilde öne çıktı ve bu hafta, nükleer düğmeye basmaya istekli olduğundan, biraz da zevkle, övünerek bahsetti.

Öte yandan, Labour'ın (İşçi Partisi'nin-Çev.) liderleri ve medyadaki borazanları, kendi adlarına, Starmer liderliğindeki partinin düzeysizleşmesini kanıtlarcasına, savaşın altıncı ayını, II. Dünya Savaşı'nın faşist-milliyetçi Bandera hareketinin sloganlarını medyada mesajlayarak kutladılar.

Yani, savaş karşıtı hareketin, barışa yönelik baskı yoksunluğunu ortadan kaldırması gerekliliği, ilk kez ortaya çıkmıyor. Bir uzlaşmanın ana hatları her zamanki gibi duruyor: Ukrayna'nın egemenliğine ve devletine saygı, ülke sınırları içindeki azınlıkların demokratik kendi kaderini belirlemesi, NATO kontrolünden çıkılması ve uluslararası garantilerin güçlü biçimleri altında ülkenin hakiki tarafsızlığının sağlanması.

Savaş bir yıl daha devam ederse, bu uzlaşma zemini yerinde duracak ama onbinlerce insan daha hayatını kaybetmiş, daha fazla aile evinden sürülmüş, Ukrayna'nın daha fazla ekonomik altyapısı yok olmuş olacak; dünya çapında daha fazla açlık ve acı çekilmiş olacak.

Hali hazırda dünyanın çoğu - Çin, Hindistan, Orta Doğu, Afrika'nın ve Latin Amerika'nın çoğu - NATO'nun (Ukrayna üzerinden sürdürdüğü-Çev.) bu proksi savaşını onaylamayı reddediyor, barış çağrısında bulunuyor. Buna ek olarak Britanya'ya içeriden kitlesele baskı uygulayarak, bu altı aylık yıldönümünü sonuncusu yapmak gerekiyor.

Britanya Komünist Partisi organı günlük *Morning Star* gazetesinin 24 Ağustos 2022 tarihli başyazısından çeviren: Feride Hikmet

Morning Star Editorial

24 August 2022

Russia's invasion six months on – the task of the peace movement remains urgent

SIX MONTHS have now elapsed since Russia's invasion of Ukraine, an act which looks as unjustified as it did on the day that it happened.

Today it additionally appears as a major misjudgement from Russia's own point of view.

Nato has been strengthened, with a fresh sense of mission and new members in Sweden and Finland.

Ukraine itself has been integrated into imperialist military-political structures and armed to the teeth by Western powers. Its neutrality and non-Nato membership are now mere formalities, masking its practical control from Washington.

Once strong pro-Russian feeling within Ukraine can only have been diminished by the war, with many cities and districts populated by Russians or Russian speakers now wastelands thanks to the military actions of both sides.

The wider implications, particularly in terms of global economic disruption, remain critical. Both Russia's invasion and Western sanctions have played a part here.

Militarily, there appears to be a developing stalemate. Ukraine talks much of an offensive to retake Kherson, but there is little sign of this occurring.

Russia remains committed to taking control of the Donbass, but is making no progress in those areas it does not already occupy.

These are circumstances in which the risk of escalation remains alarming. It is of particular concern that talk of using nuclear weapons has become normalised over the last six months. That is a risk some armchair warriors in the liberal media seem prepared to run.

This should be the moment for a concerted drive for a peaceful settlement. Yet there are no moves to that end.

Russia's ambassador to the United Nations has discounted the possibility of negotiations. Indeed, it is unclear on what terms Vladimir Putin would consider ending the war.

Ukraine's government has likewise escalated its rhetoric, talking of reconquering Crimea. Volodymyr Zelensky's sponsors in Washington and London are determined

to block any negotiations in any case, hoping that a prolonged conflict will weaken Russia.

Zelensky himself found time to sign legislation negating the most fundamental trade union rights for most of Ukraine's workers. It is time the British labour movement, while not resiling from criticism of Russia's invasion, took a closer look at the corrupt neoliberal regime the government is supporting.

The end-of-the-pier show that is the Tory leadership contest offers no hope of a shift towards sense. Likely winner Liz Truss has been to the fore in witless confrontation in her role as foreign secretary, and this week she boasted with some relish of her willingness to push the nuclear button.

Labour's leaders and their media epigones, for their part, marked the six-month anniversary by tweeting the slogans of the fascist-nationalist Bandera movement of World War II, further evidence of the degradation of the Starmerite party.

So not for the first time the anti-war movement needs to fill the vacuum with real pressure for peace. The outlines of a settlement remain as they have always been — respect for Ukrainian sovereignty and statehood, democratic self-determination for minorities within its borders, disentanglement from Nato control and genuine neutrality, overseen by potent forms of international guarantees.

If the war continues for another year, that zone of settlement will still be the same, only tens of thousands more lives will have been lost, more families driven from their homes, more of Ukraine's economic infrastructure will have been destroyed and more hunger and suffering caused around the world.

Already most of the world — China, India, the Middle East, much of Africa and Latin America — are urging peace, refusing to endorse Nato's proxy war. Mass pressure in Britain needs to be added to the equation, making this six-month anniversary the last.

Morning Star Editorial

24 August 2022

